

РЕШЕНИЕ

№ 5112

гр. София, 05.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII
КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.09.2020 г., в следния
състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина ЯКИМОВА
ЧЛЕНОВЕ: Весела НИКОЛОВА
Красимира ПРОДАНОВА

при участието на секретаря Паола Георгиева и при участието на
прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер 5755 по описа за 2020
година докладвано от съдия Красимира ПРОДАНОВА, и за да се произнесе
взе предвид следното:

*Производството е по реда на чл.63, ал.1 от ЗАНН, във вр. с чл.208
и сл. от АПК.*

Образувано е по касационна жалба на Съвета за електронни медии
против решение от 29.04.2020г. на Софийски районен съд, постановено по
н.а.х.д. № 3416 по описа на СРС за 2019г. С решението е отменено
наказателно постановление (НП) № РД-10-3 от 06.02.2019г., издадено от
Председателя на Съвета за електронни медии (СЕМ), с което на „Нова
бродкастинг груп“ АД на основание чл. 126, ал.1, вр. Чл.127, ал.2 от Закона
за радиото и телевизията (ЗРТ) е наложена имуществена санкция в размер на
3000 лева за нарушение на чл. 12, ал.1 от ЗРТ.

В касационна жалба са изложени доводи, че решението на СРС е
неправилно. Твърди се, че съдържанието на издаденото НП съответства на
императивните изисквания на чл. 42 т.4 вр чл. 57 ал.1 т. 5, предвиждащи
описание на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено. Сочи
се, че липсата на точно възпроизвеждане на конкретните реплики на
интервюираното лице в НП не представлява нарушение на процесуалните
правила и по никакъв начин не нарушава правото на защита на
санкционираното лице. Моли се съда да отмени решението на СРС и да
потвърди наказателното постановление. Претендират се разноски.

В съдебно заседание ответникът „Нова бродкастинг груп“ АД не се явява. Представено е писмено становище, в което се изразява становище за отхвърляне на касационната жалба и оставяне в сила на решението на районния съд.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че жалбата е неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, като прецени допустимостта и основателността на касационната жалба по наведените в нея касационни основания, предвидени в чл.348, ал.1 от НПК, съгласно разпоредбата на чл.218, ал.1 от АПК, във връзка с чл.63, ал.1 от ЗАНН, ангажираните по делото доказателства и съобразно закона, намира за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и от надлежна страна. Разгледана по същество, е **ОСНОВАТЕЛНА**.

За да постанови решението си, първоинстанционния съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля заклучение на съдебно-лингвистична експертиза и писмените доказателства, представени с наказателното постановление.

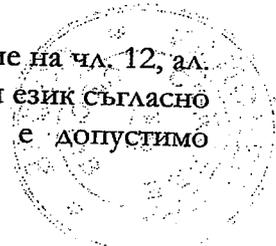
Касационната инстанция споделя изцяло фактическите констатации на първоинстанционния съд.

Установено е, че на 29.09.2018 г., по тв програма „Диема Спорт“ е излъчен футболен мач между отборите „Левски“ и „ЦСК“. След приключване на мача от 19:11:34 ч. до 19:16:05 ч., репортерът Бадев е провел интервю с треньора на футболен отбор „Левски“ – Славиша Стоянович, като за същото не било осигурен превод. На 25.10.2018 г., след преглед на запис на въпросното предаване старши инспектор в СЕМ Петкова приела, че дружеството-ответник е нарушило разпоредбите на чл. 12 ал. 1 от ЗРТ и съставила срещу „Нова бродкастинг груп“ АД АУАН № НД-01-51 от 22.11.2018 г., въз основа на който председателят на СЕМ издал процесното НП.

При тази фактическа обстановка, районният съд е отменил издаденото наказателно постановление като е приел, че както в НП, така и в АУАН липсва ясно и точно описание на извършеното нарушение, което е ограничило правото на защита на санкционираното дружество. На следващо място СРС е заключил, че от установената по делото фактическа обстановка не се доказва осъществяване състава на административното нарушение по чл.12 ал.1 от ЗРТ от страна на „Нова бродкастинг груп“ АД.

Тези изводи на СРС не се споделят от настоящата касационна инстанция.

Отговорността на дружеството е ангажирана за нарушение на чл. 12, ал. 1 от ЗРТ, според който програмите се излъчват на официалния език съгласно Конституцията на Р България. Изключенията, при които е допустимо

20

телевизионните програми да се излъчват на чужд език, без превод на български са регламентирани в чл. 12, ал. 2 от ЗРТ, където изчерпателно са изброени четири хипотези: 1) когато се разпространяват с образователна цел; 2) когато са предназначени за български граждани, за които българският език не е майчин; 3) когато са предназначени за слушатели и зрители от чужбина и 4) когато се предават чуждестранни радио и телевизионни програми.

Процесният случай не попада в никоя от хипотезите на изключенията. За това правилно наказващият орган е ангажирал административнонаказателната отговорност на дружеството и на основание чл. 126, ал. 1 от ЗРТ, е наложил имуществена санкция в най-ниския предвиден размер.

Съдът не споделя извода за липсата на описание на нарушението в НП тъй като не са описани изразите, които трябва да бъдат преведени. Действително в наказателното постановление липсва текст на сръбски език, който да възпроизвежда този, излъчен в предаването. Същевременно наказващият орган е посочил точно времевата част в предаването, когато са излъчени кадрите, придружени с гласово възпроизвеждане на текст само на сръбски език без превод.

В административната преписка се съдържа и пълният запис на предаването, от който може да се направи категоричен извод, че съдържащото се в наказателното постановление описание на нарушението - излъчване в предаването на кадри придружени с текст на сръбски език без превод е обосновано от събраните доказателства.

Обстоятелството, че наказващият орган не е възпроизвел в наказателното постановление текст на сръбски език, не е съществено процесуално нарушение, защото описанието на нарушението, което се съдържа в наказателното постановление е достатъчно ясно, за да не остави съмнение за какво нарушение се касае.

Съдът не споделя и заключението, според което не е доказано, че въпросните кадри са останали неразбрани от аудиторията и че въобще са се нуждаели от субтитри. Задължението е вменено от закона е програмите да се излъчват на официалния език, съгласно Конституцията на Р България, който е българският език. За това дали аудиторията е разбрала съдържанието на кадрите е факт без правно значение. Достатъчно за квалифициране на нарушението е обстоятелството, че излъчените кадри са придружени с говор на сръбски език, който не е преведен на официалния език.

Според настоящия съдебен състав не са налице предпоставки за приложение на чл. 28 от ЗАНН, доколкото не се касае за маловажен случай. Деянито не се различава по никакъв начин от други нарушения от същия вид, т.е. не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност. Обстоятелството, че части от него, а не цялото предаване за излъчени на

език, различен от официалния има отношение към определяне на конкретния размер наказание, като обосновава извод за налагане на по-нисък такъв, но не е такова по мащаби смекчаващо обстоятелство, че да изпълни състава на маловажния случай.

Относно разноските:

С оглед изхода на спора на касатора следва да се присъди поисканото юриск. възнаграждение в размер от 100.00 лв., определен съгласно чл. 78, ал.8 от ГПК във връзка с чл.143, ал.4 и чл.144 от АПК, вр.с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Воден от горното и на основание чл.222, ал.1 АПК, Административен съд София-град, XVII - ти състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решение от 29.04.2020 г., постановено по Н.А.Х.Д. № 3416 по описа на СРС за 2019 г. и вместо него постановява :

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № РД-10-3 от 06.02.2019 г., издадено от Председателя на Съвета за електронни медии (СЕМ), с което на „НОВА БРОУДКАСТИНГ ГРУП“ АД на основание чл. 126, ал.1, вр. чл.127, ал.2 от Закона за радиото и телевизията (ЗРТ) е наложена имуществена санкция в размер на 3000.00 лева за нарушение на чл. 12, ал.1 от ЗРТ.

ОСЪЖДА „НОВА БРОУДКАСТИНГ ГРУП“ АД да заплати на Съвета за електронни медии разноски по водене на делото в размер на 100.00 /сто/ лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

РЕШЕНИЕТО Е ВЛЯЗЛО В ЗАКОННА СИЛА НА <u>05.10.2020</u>
РАЙОНЕН СЪДИЯ: <u>mt</u>
ДЕЛОВОДИТЕЛ:

2.

РЕШЕНИЕ

№

гр. София, 29.04.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 13 състав, в
открито заседание на четвърти февруари в състав:

СЪДИЯ: СТАНИСЛАВ СЕДЕФЧЕВ

при секретар Е.Илиева като разгледа докладваното от съдията а.н.д. № 3416
по описа за 2019 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на „Нова бродкастинг груп“ АД срещу Наказателно постановление /НП/ № РД-10-3 от 06.02.2019 г., издадено от председателя на СЕМ, с което на жалбоподателя на основание чл. 126, ал.1, вр.чл. 127, ал.2 от Закона за радио и телевизия (ЗРТ) е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лв. за нарушение на чл. 12, ал. 1 от ЗРТ.

Жалбоподателят счита, че не са налице процесуалните и материалните предпоставки за налагане на административно наказание, твърди, че програмата „Диема Спорт“ се излъчва на български език и излъчването на интервю в интервал от 4 минути не променя 24- часовата програма, също така в посоченото интервю се използват разбираеми думи и словосъчетания от българския език. По тези съображения иска НП да бъде отменено.

В съдебно заседание жалбоподателят чрез процесуалния си представител поддържа жалбата и оспорва описаните в АУАН и НП факти.

Въззиваемата страна иска потвърждение на НП като правилно и законосъобразно.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, приема за установено следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, в това производство районният съд е винаги инстанция по същество и следва да провери законността на обжалваното НП, т. е. дали правилно е приложен както процесуалния, така и материалния закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – арг. от чл. 314, ал. 1 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН.

Само редовно съставени от административните органи актове, при спазване на изискванията за форма, съдържание и процедура могат да бъдат основание за налагане на административно наказание.

На 29.09.2018 г. по тв програма „Диема Спорт“ е излъчен футболен мач между отборите „Левски“ и „ЦСКА“. След приключване на футболния мач от 19:11:34 ч. до 19:16:05 ч. репортерът Иван Бадев е провел интервю с треньора на футболен отбор „Левски“- Славиша Стоянович. На 22.11.2018 г. свидетелката - старши експерт в на съвета за електронни медии (СЕМ) приела, че чрез това тв предаване е нарушен чл. 12, ал. 1 от ЗРТ и съставила срещу жалбоподателя акт за установяване на административно нарушение (АУАН) в отсъствието на нарушителя и в присъствието на двама свидетели. В тридневния срок по чл. 44, ал. 1 ЗАНН били изложени възражения относно съдържащите се в АУАН фактически изводи.

Въз основа на АУАН на 06.02.2019 г. София Димитрова – председател на съвета за електронни медии (СЕМ), издал НП, предмет на проверка в настоящото производство.

В изпълнение на това си правомощие съдът служебно констатира, че АУАН и НП са издадени от длъжностни лица в рамките на тяхната компетентност – чл. 127 от ЗРТ, в предвидените от закона срокове за съставянето и издаването им – чл. 34 от ЗАНН. Съдържанието им обаче не съответства на императивните изисквания на чл. 42, т.4 и чл. 57, ал. т. 5 от ЗАНН, предвиждащи описание на нарушението и обстоятелствата при които е извършено.

Разпоредбата на чл. 12, ал. 1 от ЗРТ, която според АУАН и НП жалбоподателят е нарушил, предвижда, че тв програми се излъчват на официалния език съгласно Конституцията на Република България – т.е. на български език. Съответно в АУАН и НП е следвало да бъдат изложени фактически твърдения за конкретно излъчена програма и за език на който се излъчва, като въз основа на тези твърдения да може да се направи извод, че в програмата се използва език, който не е български, т.е. фактите да могат да бъдат субсумирани под разпоредбата на чл. 12, ал. 1 от ЗРТ. В настоящия казус и в АУАН и в НП е възпроизведено съдържанието на телевизионна програма по „Диема спорт“ във времевия отрязък от 19:11:34-19:16:05 ч. на 29.09.2018 г. чрез предаване конкретните думи на репортер, вземащ интервю на български език. Съставомерните за твърдяното нарушение думи и изрази на даващия интервюто футболен треньор обаче не са възпроизведени в АУАН и в НП. На тяхно място фигурира един по същество правен извод - „отговаря на език, различен от българския език“. Достигането до този извод е основание за налагане на административно наказание, но той следва да се опира на някакви конкретни фактически обстоятелства, които съгласно разпоредбата на чл. 57, ал.1 т. 5 от ЗАНН следва да са описани ясно в НП. За актосъставителя и административнонаказващия орган (АНО) не съществува задължение да разбират използвания в програмата език, но с оглед компетентността им, те следва да са способни да възпроизведат фонетично съдържанието на програмата, което са приели, се че отклонява от изискванията на закона, както и да посочат броя и

продължителността на репликите на интервюираното лице. Само по този начин съдът би могъл да прецени дали е приложен правилно законът, а пък наказваното лице би могло да разбере за какво точно е санкционирано и да организира защитата си.

Този процесуален пропуск при описанието на твърдяното нарушение от фактическа страна не може да бъде отстранен в съдебната фаза, тъй като съдът не разполага с правомощие да разширява и попълва фактическата рамка на административното обвинение. Съдебният контрол не е средство за саниране на процесуални нарушения на АНО, нито за допълване на предполагаемата му воля, а за проверка на съображенията за издаване на НП. Дори и начинът на извършване на нарушението да може да бъде изведен при анализа на доказателствата (в случая – видеозапис), на лицето, на което се налага административно наказание, му се дължи ясно и точно описание на нарушението още в АУАН и в НП. Непълното описание на обстоятелства при които е извършено нарушението ограничава правото му да разбере точно какво административно нарушение е извършил и как е станало това и респективно да организира адекватно защитата си спрямо тези твърдения. Тъй като ограничава правото на защита на санкционираното лице, нарушението на процесуалните правила е съществено и е основание за отмяна на НП.

За пълнота на изложението и с оглед инстанционната проверка на настоящия акт, съдът ще изложи съображения и по отношение на релевантната за правилното приложение на материалния закон фактическа обстановка, съобразно доказателствата по делото.

На 29.09.2018г. от 17:00 ч. доставчикът на медийни услуги „Нова бродкастинг груп“ АД излъчил по програма „ Диема спорт“ футболен мач между отборите „ Левски“ и „ЦСКА“. След приключване на футболния мач били излъчени две интервюта с осигурен превод на български език. От 19:11 ч. до 19:16 ч. в реално време било излъчено трето интервю, проведено от репортера Иван Бадев с треньора на „Левски“ Славипа Стоянович, като за същото не бил осигурен превод. Интервюираният използвал при отговорите си български думи и такива със сръбски, интернационален и неизяснен производ – „беше добар удар“, „велика мотивация“, „противнике“, „пуна емоция“, „играли смо концентрирано“, „играчу“, „утакмищо“ „више“ и др.

На 25.10.2018 г. след преглед на запис от въпросното тв предаване, заемаща длъжност старши инспектор в СЕМ приела, че жалбоподателят е нарушил ЗРТ и на 22.11.2018 г. съставила процесния АУАН.

Изложената фактическа обстановка съдебният състав прие за установена въз основа на показанията на св. приобщените по реда на чл. 283 от НПК писмени доказателства и доказателствени средства, както и частично на изготвената съдебно-лингвистична експертиза.

Липсва противоречие в доказателствената съвкупност относно излъченото интервю, дата, час и програма.

Съдът кредитира показанията на св. _____ относно това как е възприела интервюто и субективното и затруднение да разбере казаното от интервюирания. Само от това субективно затруднение обаче не може да се изведе по категоричен начин обективна неразбираемост на казаното от интервюирания, доколкото видно от транскрипцията на интервюто, интервюиращият говори на български и няма проблем да разбере казаното от интервюирания, а интервюираното лице разбира и отговаря на зададени му на български език въпроси.

Съдът кредитира експертното заключение в частта, в която са възпроизведени употребени от интервюирания думи, но не го кредитира в частта, в която е даден правен извод за наличие на нарушение на чл. 12 от ЗРТ, доколкото този въпрос излиза извън предмета на експертизата и отговорът му е в компетентността на съда, а не на вещото лице. На следващо място настоящата инстанция намира, че за отговора на въпроса дали дадено лице говори на български не са нужни специални познания, с които съдът не разполага. Един от основните принципи на наказателния процес е, че производството се води на български, като на съда е вменено да преценява дали участниците в процеса владеят и ползват български език. Съдът не споделя изводите на вещото лице за небългарския характер на част от процесните думи и изрази, доколкото този извод се основава на презумпцията, че всяко отклонение от книжовния език и от употребата на трайни изрази, представлява отклонение от българския език. Подобно изискване би поставило пред доставчиците на медийни услуги непосилна задача да превеждат изказванията на голяма част от българските граждани и политици. При липса на изрично нормативно изискване да се употребява единствено книжовен български език и при принципа на недопустимост за разширително тълкуване на санкционна норма, следва да се приеме, че употребата на жаргонни, диалектни или архаични думи, не представлява отклонение от изискването на чл. 12 от ЗРТ. Така например дори и в българския език да липсва устойчиво словосъчетание „велика мотивация“, това не прави този израз небългарски, доколкото е съставен от две български думи и предава разбираемо за владеещите български език смислово съдържание. Подобни съображения следва да се приложат и към поредицата от думи, посочени като небългарски от вещото лице поради некоректно поставено ударение – „добар“, „више“ и т.н.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира, че жалбоподателят „Нова бродкастинг груп“ АД не е осъществил състава на административно нарушение по чл. 12, ал. 1 от ЗРТ.

Съгласно въпросната разпоредба програмите се излъчват на официалния език, съгласно Конституцията на Република България. Съгласно чл. 3 от КРБ официалният език в републиката е българският.

За нарушение на тази разпоредба в чл. 126 от ЗРТ е предвидена имуществена санкция за доставчиците на медийни услуги в размер от 3000 до 20 000 лв.

Доставчик на медийни услуги по смисъла на чл. 4 от ЗРТ е физическо лице - едноличен търговец, или юридическо лице, което носи редакционна отговорност за избора на съдържанието на медийната услуга и определя начина, по който тя е организирана.

При систематичното и логическо тълкуване на разпоредбата на чл. 12, ал. 1 във вр. с ал. 2 от ЗРТ настоящият състав стига до извода, че в нея се съдържа забрана за излъчване на програми на друг език – т.е. на език, различен от българския език, като изключенията са предвидени именно в ал. 2 от разпоредбата на закона. Езикът представлява структурирана система от звукови, речникови и граматични средства, сетивно възприемани, която служи за словесно изразяване на мислите (речник на БАН). В случая от заключението на СЛЕ и свидетелските показания става ясно, че интервюираното лице не използва конкретен чужд език, доколкото не си служи с трайно структурирана речникова и граматична система, а използва произволна комбинация от думи и изрази, които не представляват официално признат „друг език“ по смисъла на ЗРТ, респективно не е нарушена разпоредбата на чл. 12 от ЗРТ. Ако се приеме, че всяко произнасяне на неправилно произнесени думи и неразбираеми звуци представлява отклонение от изискването на тази разпоредба, прилагането на принципа *reductio ad absurdum* би довело до извод, че следва да бъдат санкционирани и програми с бебешка реч или папагалски звуци. В настоящия случай би могло да се размишлява дали не е нарушена разпоредбата на чл. 10, ал. 1, т. 9 от ЗРТ, гарантираща съхраняване чистотата на българския език, но такива твърдения и правна квалификация липсват в НП.

На следващо място дори да се приеме, че формално е осъществен съставът на визираното в чл. 12 от ЗРТ нарушение според настоящата инстанция деянието разкрива признаците на маловажен случай.

Съгласно чл. 28 от ЗАНН при маловажни случаи на административни нарушения наказващият орган може да не наложи наказание, като предупреди нарушителя, устно или писмено, че при повторно извършване на нарушение ще му бъде наложено административно наказание. ЗАНН не съдържа легално определение на понятието "маловажен случай", затова на основание чл. 11 от същия закон субсидиарно следва да се приложи НК. Според чл. 93, т. 9 НК, съотнесен към ЗАНН, "маловажен случай" е този, при който извършеното деяние с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение от съответния вид.

Преценката за степента на обществена опасност следва да се извършва на база на това какви обществени отношения засягат типичните нарушения на разпоредбата на чл. 12, ал. 1 ЗРТ и в каква степен са засегнати те от процесното интервю. Съобразно установените в чл. 10 и чл. 116е от ЗРТ принципи, основен източник на защита чрез нормативната забрана за разпространение на програми на чужд език, е правото на

информация на гражданите на Република България и съхранението на националната идентичност. Излъчената по „Диема Спорт“ програма е фокусирана основно върху предаването на спортно събитие, което е извършено на български език. Според настоящата инстанция излъчването на последващо кратко спортно интервю, с включени няколко думи и изрази от небългарски произход, не застрашава сериозно горепосочените принципи.

След като степента на засягане на обществените отношения в процесния казус е по-ниска от типичната за нарушения от този вид, е следвало да намери приложение чл. 28 ЗАНН, респективно на жалбоподателя да не се налага имуществена санкция дори и само на това основание. Съгласно ТР № 1/2007 г. по тълк. н. д. № 1/2005 г. на ОСНК – ВКС, когато съдът констатира, че предпоставките на чл. 28, б. "а" ЗАНН са налице, но административнонаказващият орган не ги е приложил, това е самостоятелно основание за отмяна на НП.

По изложените съображения, настоящият състав приема, че жалбата се явява основателна и наказателно постановление следва да бъде отменено.

Така мотивиран, съдът,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № РД-10-3 от 06.02.2019 г., издадено от председателя на Съвета за електронни медии (СЕМ), с което на „Нова бродкастинг груп“ АД на основание на основание чл. 126, ал.1, вр.чл. 127, ал.2 от ЗРТ е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лв. за нарушение на чл. 12, ал. 1 ЗРТ

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд – София-град в 14 дневен срок от връчването му на страните.

СЪДИЯ:

